

[Jørgen Winther]

Angående den anden sag om hepatitis C-virus – leverbetændelsevirus – ved jeg, at ministeren var stærkt involveret og flere gange udtrykte offentligt, at Sundhedsstyrelsen var for langsom med at rådgive ministeren, og på daværende tidspunkt – da ministeren var oppositionens ordfører – var ministeren meget, meget ivrig for, at der skulle screenes for hepatitis C-virus; det skulle faktisk ske over night.

Så alt i alt mener jeg, at der er en vis grund til at være opmærksom på, at de informationer, man har fået fra Sundhedsstyrelsen, ikke altid har været brugbare i den politiske proces. Hvis ministeren synes det, er det min opfattelse, at det er en meget nøjsom minister, vi har.

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Jeg tror ellers ikke, jeg er berytget for at være nøjsom med at få korrekte oplysninger, og det tror jeg heller ikke Sundhedsstyrelsen vil skrive under på.

Men jeg vil gerne sige, at jeg synes ikke, det er korrekt, når hr. Jørgen Winther ligesom vil anfægte Sundhedsstyrelsens generelle troværdighed ved at henvise til en sag fra sidste sommer om nitrat i drikkevand, hvor medicinaldirektøren selv offentligt beklagede den sagsbehandling, der var foregået i Sundhedsstyrelsen. Hvis denne sag nu skal bruges til at anfægte Sundhedsstyrelsens generelle troværdighed i alle årene fremover, synes jeg, det er meget ringe. Jeg synes heller ikke, at hr. Jørgen Winther skulle bedømmes på samme måde for en eventuel utroværdig udtalelse på et eller andet tidspunkt, så hr. Jørgen Winthers troværdighed ville lide derunder i resten af hans politiske liv, for det tror jeg ærlig talt ikke hr. Jørgen Winther ville være tjent med. Skulle vi ikke give Sundhedsstyrelsen samme muligheder og samme fair behandling, som hr. Jørgen Winther måske gerne kunne ønske sig?

Jørgen Winther (V):

Jo, men i den aktuelle sag kan man da alligevel konstatere, at ministeren først traf en beslutning om ikke at screene på baggrund af nogle økonomiske beregninger, som Sundhedsstyrelsen havde opstillet.

Angående den anden ting – altså sygdomsriskoen – skriver Sundhedsstyrelsen, at den er mindre end 5 pct.; men som jeg sagde før, kan man se i forskellige lægebøger, at risikoen for,

at man får leukæmi, er op til 6,9 pct., så der er altså en forskel. Så min konklusion er, at Sundhedsstyrelsen både undervurderer sygdommens farlighed og samtidig overvurderer, hvad de økonomiske omkostninger måtte være ved at screene, og jeg synes, det er lidt betænkeligt.

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Nu skal vi vel ikke genoptage behandlingen af det spørgsmål, vi havde til behandling for et øjeblik siden, altså det første af de tre spørgsmål, hr. Jørgen Winther har stillet.

Jeg vil ikke gentage, hvordan forløbet har været i denne sag. Der blev alene givet en oplysning fra min side om, hvilken indstilling der var kommet fra Sundhedsstyrelsen, og at jeg ville følge denne indstilling, hvis de sundhedspolitiske ordførere var enige i det. Der blev ikke truffet nogen beslutning om screening eller ikkescreening i december 1993.

Jeg synes heller ikke, det er rigtigt, at hr. Jørgen Winther nu igen fremdrager det foreløbige skøn på omkring 30 mio. kr., som Sundhedsstyrelsen kom med på grundlag af nogle svenske skøn og samtidig loyalt oplyste, at en nøjere beregning her i landet kan føre til et andet resultat end de 30 mio. kr.

Og det er simpelt hen ikke rigtigt – eller troværdigt for nu at blive i det ordvalg – når hr. Jørgen Winther siger, at det afgørende for beslutningen var økonomien. Det er simpelt hen ikke rigtigt. Hvis man kigger i notatet, var økonomien kun ét af de elementer, der spillede en rolle for afgørelsen, sådan som det altid er tilfældet. Det er jo klart, at der altid er økonomi involveret i initiativer, også på det sundhedspolitiske område.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 617

13) Til *trafikministeren* af:

Tom Behnke (FP):

»Hvor længe har Trafikministeriet bevidst tilsidesat loven om aktindsigt, og hvad har begrundelsen været?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til Retsudvalgets alm. del, bilag 293, og Ekstra Bladet den 3. februar 1994, side 15.